

SPORT

Organ för
Idrottsföreningen Kamraterna

Sverige och Finland.

N:o 12.

1898.

Prenumerationspris:

helt år kr. 2,00
tre fjärdedels år » 1,60
halft år » 1,10
kvartal » 0,60
befordringsavgiften ej
inberäknad.

Utgifvare:

Gösta Settergren.

Redaktion:

E. Bergvall, E. Krantz,
E. H. Malmberg.

Annonspris:

10 öre pr □-cm.

Utgifningstid:

Den 10 och 25 i hvarje
månad.

10 Juli

Första Argången.

Från Upsala till Stockholm i kanot.

För »Sport» af B—w.

Jag sitter vid mitt fönster ute i skärgården och ser ut öfver hafvet; ser, hur det blågrönt- och hvitskummande brusar mot strandens blankpolerade hällar, under det att nordanvinden dånar kring knutarna och kommer fönsterrutorna att skallra. Längst ute på klippan ligger min sommarvän »Mignonette», nymålad och glänsande i solskenet, hennes smidiga former framträda så vackert mot det gråbruna berget, då och då slickar en våg vänskapsfullt hennes hvita stäf. Och så faller det mig in, att jag skulle skriva något för »Sport» om vår första färd tillsammans under den här säsongen.

Det var en härlig ljum afton efter en het dag, himlen var molnfri och de största stjärnorna började synas, då »Mignonette» graciöst gled ner i sitt element vid Upsala ångbåtshamn.

Provianten — smörgåsar, plättar och några flaskor sockerdricka — instufvad i akterrummet, klädförråd och kartor i sittrummet, reservpaddel och segel fastsurrade utefter sidorna och så bar det af — enligt »loggboken» kl. 10,35 e. m. under goda auspicer och vänliga viftningar från de intresserade vännerna på stranden.

Nu är det inte meningen, att efterföljande rader skola bli något slags tidtabell med lite' naturskildring emellanåt, för att fylla ut mästerverket. Nej, Mälarens natur är så välkänd och så många gånger skildrad, att jag inte ens med alla tänkbara synonymer för »förtjusande» och »gudomlig» skulle kunna göra den här uppsatsen något vidare intressant för »Sports» läsare.

Hvad jag ville framhålla, är den stora skillnaden mellan att njuta af denna natur från kanoten och från ett ångbåtssäck. I det senare fallet får man en hastig öfverblick af scenerierna, det ena aflöser härligt det andra, man njuter för stunden, men detaljerna gå alltför snabbt förbi för att kunna inpräglas i ens minne. Annat är det i kanoten; hvarje vexling i utsigten, hvarje ny vik, nytt sund, ny fjärd, som man möter, helsas med samma intresse; blicken och lokal-sinnet uppöfvas, ty man är sin egen »kölherre», och det gäller att hålla reda på kursen och veta, hvar man är.

Just i detta afseende är Mälaren kanotistens förlofvade land — eller rättare, vatten. Oupp-hörlig omvexling, men få stora, segslitna flak,

mest smala, slingrande leder, där nyfikenheten hålles i ständig spänning för att få se, hur det blir bakom nästa udde. Och så detta härliga oberoende!

När armarna vilja hvila, tar man i land, där det ser treffligast ut, drar upp sin båt, »skaffar» och pustar ut en timme eller så för att med stärkta krafter fortsätta sin färd. Det är ett sommarnöje som duger, det.

Nu borde jag tala något om mina »rese-
intryck», men detta måste af förut anförda skäl, ske med stor urskiljning. Min afsigt är ju att reta läsarens aptit och det får icke ske genom stora portioner, utan genom små smakbitar. Vi börja med naturstämning på Ekoln. Blekstiltt. Månuppgång öfver Krusenbergsberg, där skogen vid stranden står mörk och allvarlig och af fantasin med lätthet befolkas af huldror, skogsrån och andra trolska väsen. Svag morgonrodnad öfver Flottsundsviken. Gökar och trastar höras öfverallt kring fjärden.

Nästa tafla, soluppgång på Skofjärden. Små krusningar på vattnet. Dimmor öfver ängar och vikar. Slottsklockan i Sko slår 3, med en fin, spröd, darrande klang, som svagt genljuda från de skogiga höjderna midt öfver. Solen går upp och kastar sitt flammande sken på uddarna i söder och Höggeby kyrka, som framträder hvitare än de hvita dimmorna rundtomkring. Och framåt går det. Armarna gå maskinmässigt och lydigt; utsigter öppnas och försvinna.

Sigtuna-fjärden i morgonbelysning, den gamla staden med sina ruiner ligger på sin udde och sofver sin sekellånga sömn. Strändernas konturer äro ej längre så slappa; solrök, bådande en varm dag, betäckte landskapet; ett par vedskutor ligga och drifva på det blanka vattnet. — Tärnsundet, skaffning och 2 timmars rast i mossan under höga furor, i hvilka fåglarna hålla en mångstämmig konsert.

Nu blir det vind. Seglet hissas och ut genom Stäket kilar »Mignonette», ut på vidare vatten, där brisarna äro friskare och jämnare, där kursen går på samma udde ett par timmar i taget.

Ny tafla. Görväln. Vida fjärdar och blå-

nande land i söder och vester. Almarestäk med sin gamla Biskopsholme som en grönskande bu-
kett. De ståtliga godsens Lennartsnäs och Görväln snedt emot hvarandra på hvar sin sida af fjärden.

Och så fortsätta vi nedåt Stockholmsleden. Vinden mojnar och börjar bli motig. Ned med seglet och »klart i maskin!»

Löfsta och Riddersvik, Brrr!

Ack, den, som hade
Vingar, som fåglarna ha!

Och nu börjas den sista, långa fjärden ned mot Nockeby bro. Friska tag! Visst börjas det kännas lite' slappt i axlarna, men det är ju inte så långt kvar. Ständigt komma nya utsigter, täflande med hvarandra i skönhet. Skada bara, att stockholmarnes passion för stenkajer vid sommarnöjerna och de evigt enahanda badsumparna, sätta en viss stereotyp prägel på landskapet. Men vackert är det. Och så slinker »Mignonette» in under Nockeby bro, begapad af några »Stockholmsbor på sommarnöje», som, utrustade med Stanleyhattar och metspön, hänga öfver broräcket och tycka, att de verka turister.

Och nu kommer den sista och finaste läckerbiten, Stockholm från Mälarsidan. Men den får ingen beskrifning.

Målet hunnet. All trötthet försvinner och nu gäller att vara säker, ty en hel rad Mälarbåtar lägga ut, fullastade med passagerare. Alltså, en fin inspur.

Och från den i kvällssolen badande Riddarfjärden, glider »Mignonette», efter väl slutadt dagsverke, in i skuggan af »Aros». »Besättningen» kraflar sig i land, medtagande »fartyget», som finner ett par dagars välbehöflig hvila under en pressenning vid Upsala-båtarnas tilläggsplats.

Och så var den resan gjord. Nog kändes det i kroppen, att man setat och paddlat i 21 timmar, medräknadt 2 timmars rast. Men desto bättre gick det att sofva den följande natten, och nästa dag kändes ingenting annat, än en viss känsla af segervisshet och kraft och ett visst begär att till ropa hvarje kanotist: »Gack och gör sammaledes!»

Stockholmsbref

af »Fellow».

Att samla sina till en del dunkla intryck från den härliga Upsalafärden är inte godt. Det är för märkvärdigt med intryck! Så länge det är mörkt på kvällen, så hålla intrycken sig ganska klara, men när det börjar ljusna på morgonkvisten, så blifva de s. k. intrycken dunkla, mycket dunkla. Jag kommer ihåg, att när vi tågade hem från balen på Norrlands nation, så var det s. k. »morgonkvist» och det var ljust, mycket ljust. På gatorna syntes Kamrater i långa rader med rockkragarne högt öfver öronen och djupt sysselsatta med att fundera ut, hvarför magistraten under nattens lopp lagt ut *fyra* rader flata stenar på hvarje trottoar i stället för de vanliga *två*. Men det var katten, hvad det var svårt att bestämma sig för hvilken af de fyra man skulle gå på, de flesta voro socialistiskt anlagda och delade rättvist med sig åt alla fyra och hade ändå en bit öfver åt hvardera sidan.

Solen färgyllede hustaken i staden, och det gamla slottet blickade så förnämt omkring sig, där det låg på höjden, badande sig i den uppgående solens ljus, men öfver hela näjden härskade en djup stillhet. Allt var tyst. Man hörde icke ens någon af dessa härliga serenader då Stockholmsynglingen i lifvets gryende vår, med en från frälsningsarmén pr timme hyrd guitarr, drogo från port till port och läto sina smäktande stämmor vemodfullt tona genom naturens stillhet, secunderade af kattorna på planket, månen gjöt sitt silfverskir öfver näjden, polis Konstapeln slog sina lofvar kring sångarne och den hulda sköna stack sitt papiljotterade hufvud ut genom fönstret. Allt var harmonie.

Vid stationen härskade ej samma djupa tystnad som i staden. Ett doft, aflägsset mullrande hördes, ju närmare vi kommo, desto mer tilltog oväsendet, och när vi, bleka af skräck, lade våra darrande händer på dörrvredet, skakades byggnaden i sina grundvalar. Och se. Hela den stora väntsalen var fullstoppad med I. F. K-are,

sofvande och snarkande i alla upptänkliga ställningar och tonarter. Quel bruit! Quel odeur! Jag hastade skyndsamt ut i fria luften, men min gode vän »Flying», som är litet mera van vid sådant, klef helt oförskräckt på och tog sig det orådet före, att väcka några af de sofvande, men det skulle han aldrig gjort, ty om några ögonblick kom han på hufvudet ut genom dörren i sällskap med två mindre kappsäckar och fem större fötter, tillhörande de »väckta».

»Flying» måtte i alla fall fått den Lidnerska knäppen vid »utgåendet» ur väntsalen, ty han fick det ljusa infallet, att vi skulle gå direkt och lägga oss på tåget. Sagt och gjort, vi öppnade en kupédörr och kastade in våra kappsäckar rakt i famnen på Centralföreningens högst aktningvärde klubbmästare samt dess dito ständige ledamot, som nu blef väckt ur sina »rosen»drömmar och lät höra ett mummel om att »Laila skulle, skulle, sku . . .» men hvad hon skulle, det fingo vi ledsamt nog aldrig veta. Efter något parlamentarande fingo vi den äran att *sitta* och se, eller rättare sagt, höra på huru ofvannämnda högst aktningvärda herrar, utsträckta till sin fulla längd och soffans hela areal, njöto sin goda sömn. »Flying» tog sitt parti, »knöt» sig på golfvet och somnade, medan jag satte mig i en hörna, tände en cigarett och lät den föregående dagens händelser passera revy.

Det ljusaste minnet var balen. Man märkte att man var bland Kamrater! Glad, trefligt och okonstladt gick allt till väga. Salen var utmärkt och damerna, ja damerna först och främst, de voro de trefligaste och gladaste jag någonsin träffat på. Hvert jag vände mig såg jag deras skalkaktiga ögon ofvan solfjäderkanten och de hvita tänderna glimmade så friskt mellan leende läppar! Greta, Ruth, Saga, Laila, allt hvad ni hette, jag ser er ännu så lifligt för mina ögon sväfva fram genom salen, med glans i öga och färg på kind, vid någon beundrande kavaljers arm och ännu i handen hållande den sist erhållna blomster-buketten!

Danserna voro många och omvexlande. Det fans en, som bar det tragiska namnet »Lott is

tod». Den där »Lott» hon gjorde mig mycket hufvudbry. Jag kunde för det första inte fatta, hvarför den stackarn skulle vara död, och för det andra kunde jag då rakt inte begripa, hvarför hennes död skulle firas på ett så ovanligt sätt som genom dans och huru skulle denna dans tillgå? Jag gick och tänkte på Chopins sorgmarsch, svarta slöjor, förgråtna ögon m. m. Jag var till och med så upptagen, att jag icke märkte, huru glada Greta och de andra flickorna blefvo, öfver att jag hade fått något att tänka på, så att jag lät dem vara i fred. Men dansen den blef så munter som möjligt, musiken spelade upp en gladelig melodie, under skratt och glam ställde man upp sig och det hela gick som en dans. Då blef jag »lessen gris» och gick in och tog mig ett glas punsch för att trösta mig öfver att de behandlade den stackars »Lott» på det skamliga viset. Och ändå var hon en flicka, jag som alltid hållit så styft . . . ja nu skall jag inte gå ifrån ämnet och gifva mig in på ett så vidsträckt område som om flickor. Sedan har jag kommit att tänka på, att den där »Lott is tod» nog är identisk med dansen »Lotteys' thought», men det är som bon' sa' en annan femma.

Ja, först och sist tack Upsalakamrater för den gästfrihet, den vänlighet, de öfverlägsna arrangemanger och den osparda möda ni visat! Täflingarna i Upsala 1898 äro ett minne blott, men ett minne som aldrig skall blekna hos oss, som hade äran och nöjet att i ädel täflan mäta våra krafter med Edra!

En sommarfärd.

Några anteckningar från en fotvandring.

För »Sport» af Jac.

Forts. fr. föreg. nummer.

Med en högtidlig min öppnade han nu sin ränsel och tog fram vår gemensamma, dyrbara egendom, en emaljerad gryta med långt skaff, hvarefter han öppnade sin mun och fram-sade ungefär följande tal: »Kamrater! Fotvandringss-

bröder! Denna gryta, denna dyrbara panna, som skall följa oss åt på vår märkliga vandring, som skall dela alla våra mödor och strapatser och tillika med oss vinna ryktbarhet i de trakter, vi genomtåga, är för oss en högst viktig person — nej persedel, ville jag säga. Jag föreslår därför att vi gifva den ett namn, som kan tolka alla dess stora egenskaper och angifva dess bestämmeelse här i världen.» Därmed slutade han sitt charmanta anförande, och vi tackade honom för att han så sanningsenligt gifvit uttryck just åt våra känslor med afseende på grytan. Äfven vi insågo fullkomligt nödvändigheten af att gifva den ett namn. Men nu uppstod frågan: Hvad är gryta för genus? Är det maskulinum, femininum eller neutrum. Grytan — det; nej, det går absolut inte. Alltså antingen maskulinum eller femininum, men hvilketdera. »Maskulinum», sade Stål. »Ja, det tror jag med», utlät sig Lind. »Ja, det hörs då riktigt att ni äro stockholmare,» sade Georg öfverlägset, »i min födelsestad veta till och med busarne, att gryta är femininum». Detta förståndiga yttrande afgjorde saken. Nu återstod alltså blott att finna något passande kvinnonamn. »Jag har det», utropade Arvid, »hon skall heta Cloetta». »Ja, hvarför inte, verkligen ganska bra», utbrusto vi andra. Och så fick den lilla flickan — d. v. s. grytan — det poetiskt klingande namnet Cloetta, hvarefter en blandning af konjak och vatten hälldes öfver hennes emaljerade yta. Men — o fasa — under henne låg Linds öppnade ränsel, som därför i sin famn fick mottaga nästan hela blandningen. Till undvikande af missförstånd får jag meddela, att konjaken medfördes endast för att vara till hands vid vissa för vårt hälsotillstånd utomordentliga tillfällen.

Nu hade regnet upphört, och vi begåfvo oss åter ut i staden, men trötta till följd af den föregående nattens otillräckliga sömn, gingo vi efter en stund hem till hotellet, där vi snart somnade med lufva tankar på kommande, härliga somrardagar.

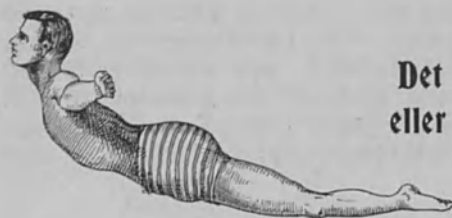
Följande morgon, klockan något före 6, bör-

jade vi vår vandring. Med snabba steg gingo vi landsvägen framåt Hallsberg. Himlen var mulen, och regnet tycktes ej vara långt borta. Vi kände oss uthvilade, glada och muntra och motsågo med förtjusning vår första vandringdag. Där gingo vi i bredd alla fyra, skrattande och pratande, hälsande på alla vi mötte, och funno allt så vackert och hänförande.

Kl. 8 gjorde vi halt vid en liten stuga, där vi fingo oss en välkommen frukost. Då denna var inmundigad, fortsatte vi och uppnådde snart Mosjö kyrka, som såg mycket gammal och skröplig ut; den hade förmodligen en gång varit vit, men hade nu en smutsgrå färgton. Rundt omkring tornet ungefär på midten gick en tjärad träslå, som skarpt aftecknade sig mot den föga tilltalande färgen. Vi frågade en gammal bondgubbe, som kom linkande på landsvägen, om han visste, hvartill den där slån skulle tjäna. »Joo då, det kände han väl till, det». Den utmärkte, hur högt syndafloden hade stigit. Ja, — som sagdt — visserligen såg kyrkan gammal ut, men det var då också förlåtligt, då den härstammade från syndaflodens dagar.

Sedan vi gjort ett kort besök vid en närbelägen herrgård, där vi intogo ännu en frukost, fortsatte vi förbi Kumla kyrka. Nu började det mulna allt mer och mer, och snart störtade regnet från den jämngråa himmelen, allt under det åskan mullrade, och den ena blixten efter den andra flammade på firmamentet. Här upphunnos vi af en velocipedåkare, och tillsammans med denne sökte vi skydd i en tvättstuga, som lyckligtvis var öppen. Vi blefvo genast bekanta med vår olyckskamrat och fördrefvo tiden med »roliga historier». Efter omkring en timme hade regnet upphört, och vi anträdde därför marschen mot Hallsberg, tillsammans med vår kamrat, som ledde sin stålhest vid tygeln — jag menar: styrstången. Vi gingo snart öfver Sanna hed, Kungl. Lifregementets exercisfält, men sågo ej till en enda »kronans karl», utän endast en ansenlig skara får. Ja, hvem vet, kanske dessa voro — —

(Forts.)

Det raka hoppet
eller svanhoppet,

som det ock kallas, är det vackraste af alla hopp. Intet konsthopp kan uppväga det-samma, om det göres kraftigt och korrekt. Vidstående teckning visar, hur ett sådant hopp skall utföras. Hopparen bör taga ett kraftigt ansprång för att kunna få ett så högt och långt hopp som möjligt. Armarna böra vara sträckta rätt åt sidorna, ej bakåt, fingrarna väl sträckta. Bröstit spändt, dock ryggen ej för mycket insvängd. Ben och vrister väl utsträckta.

Från Sportvärlden.

K. Svenska Segelsällskapets Kappsegling den 3 juli.

Sandhamn erbjöd i lördags e. m. en synnerligen liflig anblick, i det då närmare ett sextiotal yachter dit anlände, dels för att delta i söndagens stora kappsegling, dels för att åse densamma.

Sedan ordena voro utdelade, vidtog ett angenämt samkväm i sällskapets klubbhus.

Kl. 9,45 på söndag morgon ankom konungen ombord å »Drott» och mottogs med relingsmaning från yachterna och salut från kanonbåten »Skagul», som låg förankrad vid Sandhamn.

Det blåste en tämligen hård sydlig bris, så att flertalet af de mindre båtarne hade ref inne. Banan var den vanliga: start mellan chefsfartyget och Röko, rundt röd flaggprick vid det s. k. 22-fotsgrundet, vidare ned mot Långholms fyr och upp rundt flaggprick vid Fjordholmarne samt fram till målet mellan »Stockholm» och Röko. Första bogen seglades följaktligen för half vind, den andre blef kryss, och från Långholmspricken till Fjordholmarne blef det läns med fulla läsegel.

Då eskadern vid 4-tiden åter var samlad i Sandhamn, hade Drott förtöjt vid klubbhusets brygga. Kl. 5 gick konungen i land, upp till klubbhuset, hvarvid K. S. S. S:s manliga medlemmar bildade häck från bryggan till klubbhusets veranda. Omedelbart därefter försiggick prisutdelningen, och behagade konungen själf

öfverlämna priserna, därvid särskildt riktande några ord till ingenjör Schubert, som under pågående segling bergat »en man öfver bord» och ändock eröfrat ett första pris inom sin afdelning, och grosshandlaren N. A. Söderberg, hvilken, utom sitt ordinarie första pris i 5:e afdelningen, tilldelades »Valkyriaklubbens» praktfulla extrapris.

Seglingsprotokoll.

1:sta starten.

	Seglad tid.			Beräknad tid.		
	t.	m.	s.	t.	m.	s.
Nadeschda, Hj. Sjögren, 1:a pris	2	34	19	2	34	19

2:a starten.

Ariadne, G. Wicander, 1:a pris...	2	56	56	2	56	56
-----------------------------------	---	----	----	---	----	----

3:e starten.

Esperanza, C. Wicander, 1:a pris	2	55	17	2	55	17
Gunlög, E. Berglöf	3	7	39	3	3	15
Alca, M. Geber	3	10	57	3	6	20

4:e starten.

Trollhättan (fenbåt), C. Werner, 1:a pris	1	34	25	1	34	25
Elvan (kölbåt), J. W. Svensson, extra pris	1	39	20	1	38	58
Freja (kölbåt), A. Kolmodin	1	44	19	1	43	46
Ella (kölbåt), A. Wirström	1	45	2	1	45	2
Afrodite (kölbåt), H. Schubert, 1:a pris	1	42	29	1	42	29

5:e starten.

Volador (kölbåt), H. Slöör	1	52	11	1	52	11
Zinita (kölbåt), H. Wijk, 1:a pris	1	45	4	1	45	4
Trollet (kölbåt), J. Nathansson, 2:a pris	1	52	46	1	51	56
Flamman (fenbåt), K. Tull	1	51	33	1	51	33
Sundsvalls S. S. (fenbåt), S. Hydén	1	42	25	1	42	25
Myggan (fenbåt), E. W. Feychting	1	46	36	1	46	12
Aslög (fenbåt), H. A. Söderberg, 1:a pris och »Valkyriaklub- bens» pris	1	35	50	1	35	26
Vikingen (fenbåt), J. Carlsson, 2:a pris	1	38	51	1	38	27
Liten (fenbåt), H. Clason	1	57	8	1	55	51

6:e starten.

Viking (kölbåt), J. Kock, 1:a pris	2	2	58	2	2	58
Aziza (kölbåt), G. Tempelman	2	6	24	2	4	47
Carmen (kölbåt), Hj. Andersson, 2:a pris	2	4	8	2	4	8
Aslög (fenbåt), K. Ljungberg	2	15	55	2	10	22
Iris (fenbåt), A. Widmark, 2:a pris	1	57	15	1	59	15
Aino (fenbåt), V. Almqvist, 1:a pris	1	55	58	1	55	11
Roulette (fenbåt), R. Cederlöf	2	1	12	1	59	35
Svalkan (fenbåt), S. Hellberg	2	9	44	2	4	34

Efter prisutdelningens slut, kl. $\frac{3}{4}$ 6, serverades middagen i Klubbhuset, hvilken bevestades af konungen med uppvaktning, officerarne å »Drott» samt af så många segelsällskapets medlemmar — omkring 150 — som den stora salen kan rymma. När champagnen serverades, utbragte konteramiral Lagerberg konungens

skål, hvilken åtföljdes af ett fyrfaldigt hurra och svenska folksången.

Konungen tackade för skålen och höll ett formfulländadt tal för den svenska seglingsidrotten, representerad vid detta tillfälle af K. Svenska Segelsällskapet, hvilken skål H. M:t lät utmynna i ett lefve för sällskapet.

Under middagen, som för öfrigt var väl serverad och ytterst animerad, höll amiral Lagerberg ett tal för dagens pristagare; sällskapets sekreterare, auditör Öhnell, uppläste ett telegram från Nyländska Jaktklubben i Helsingfors, däri »Svea» helsades af »Suomi», hvarpå finnarnes representant, frih. C. von Knorring, svarade med några varma ord för Sverige och K. Svenska Segelsällskapet. Konungen utbragte en skål för den svenska kvinnan och de närvarande damerna, och denna skål beledsagades af tre gånger tre hurrarop, anförda af konungen.

Efter middagen verkstälde v. häradshöfding Uno Oldenburg utlottning af sällskapets tvenne nybygda fartyg, tillhörande resp. 5:e och 6:e klasserna, och vunnos de å nr:is 276, fru Rosina Simonson, och 642, hr Olle Lemon.

Efter middagens slut serverades kaffe på klubbhusets balkonger och verandor, hvarefter yachtmännen idkade en animerad, sällskaplig samvaro, till dess kvällen inbröt med bogsering till staden eller obligatorisk »kojning» i Sandhamn.

Stockholms kappsimmingsklubb hade torsdagen den 30 juni sitt ordinarie sammanträde för år 1898. Till styrelse valdes: ordf. C. Hallberg, vice ordf. A. Deurell, sekr. Joh. G. Andersson, skattm. C. Johansson, instruktör E. Lundberg.

Klubben beslöt att under sommaren anordna kappsimning om möjligt i Djurgårdsbrunnsviken, en å 1,000 meter och en å 100 meter, samt täflingar dels i »raka hopp» och dels i »varierande hopp» i Stockholms bad- och siminrättning.

Klubben har i år uppställt tvänne vandringspokaler, en för kappsimning 1,000 met. och en för »raka hopp».

Inkomsterna under året uppgingo till 184 kr. 91 öre och utgifterna till 89 kr. 65 öre.

Klubben består af ett 90-tal medlemmar, däraf 17 ständiga.

Regler för täflan om Stockholms kappsimmingsklubbs vandringspokal.

1) Berättigade till deltagande i täfling äro representanter för amatörföreningar i Sverige.

2) Banans längd utgör 1,000 meter.

3) Pokalen tillfaller slutligen den förening, hvars representanter tre gånger segrat i täflingar om densamma.

4) Täflan om pokalen anordnas hvarje år, helst af föreningar å olika platser.

5) Simsättet är beroende på deltagarens eget val.

6) Den klubb, som vinner pokalen för året, ingraverar segrarens namn jämte tid och klubbens namn. Täflingarna komma att ega rum d. 21 aug. 1898.

Velocipedtäfflingen Stockholm—Göteborg.

Kl. 9 i lördags morse startade i Idrottsparken vid Stockholm de 18 deltagarna i den stora velocipedridten Stockholm—Göteborg, 550 km.

Alla befunnos vid god kondition.

Till *Järfva* anlände alla de täflande kl. 9.20, utom Gust. Andersson som anlände kl. 9.43.

Till *Bålsta*: R. Bruzelius, Thure Bloch, P. A. Östlund, L. Lagerlöf, F. P. Appelqvist, W. Lindström, och Hj. Ljungberg 10.45 f. m., W. Johnson och Paul Behrens 10.49 f. m., Rud. Almgren 10.54 f. m., H. A. Löfgren 10.55 f. m., K. J. Eklund 10.57 f. m., C. L. Thorell 11.3 f. m., H. Blomgren 11.13 f. m., A. S. Pettersson 11.14 f. m., J. A. Andersson 11.15 f. m. samt C. H. Thunfors 11.18 f. m.

Gustaf Andersson anlände kl. 12.50 e. m. till Bålsta, där han tills vidare stannade för att reparera ringen å bakhjulet, hvilken gått sönder.

Till *Enköping*: Bruzelius, Östlund och Appelqvist kl. 12.7 e. m., Ljungberg och Lindström kl. 12.8 e. m., Behrens och Bloch 12.20 e. m., Blomgren och Eklund 12.32 e. m., Löfgren 12.35 e. m., Johnson och Almgren 12.37 e. m., Thorell 12.40 e. m., Pettersson och Thunfors 1.1 e. m. samt J. A. Andersson 1.2 e. m.

Lagerlöf hade utgått.

Gust. Andersson och Thorell utgingo i Enköping.

Till *Vesterås*: Bruzelius och Östlund kl. 1.30 e. m., W. Lindström 1.59 e. m., Blomgren och Appelqvist 2.16 e. m., Behrens 2.17 e. m., Johnson, Bloch och Eklund 2.25 e. m., Ljungberg 2.37 e. m., Almgren 2.39 e. m., Löfgren 3.3 e. m., J. A. Andersson 3.33 e. m. samt Thunfors 3.35 e. m.

Till *Köping*: Bruzelius och Östlund kl. 3.28 e. m., Lindström 3.46 e. m., Blomgren och Appelqvist 4.18 e. m., Behrens 4.30 e. m., Ljungberg 4.35 e. m., Johnson, Bloch och Eklund 4.42 e. m., Almgren 4.58 e. m., Löfgren 5.24 e. m., Pettersson 6.17 e. m., J. A. Andersson 6.23 e. m. samt Thunfors 6.29 e. m.

Till *Arboga*: Bruzelius och Östlund 4.30 e. m., Lindström 4.58 e. m., Blomgren och Appelqvist 5.12 e. m., Behrens 5.36 e. m., Ljungberg 5.44 e. m., Bloch och Almgren 5.48 e. m., Johnson 6.9 e. m., Eklund 6.10 e. m., Löfgren 5.23 e. m., Pettersson 7.30 e. m. samt J. A. Andersson och Thunfors 7.35 e. m.

Till *Örebro*: Bruzelius och Östlund kl. 7.17 e. m., Lindström 7.41 e. m., Blomgren och Appelqvist 7.55 e. m., Ljungberg 8.10 e. m., Behrens 8.52 e. m., Johnson 9.31 e. m., Eklund 9.41 e. m., Löfgren 9.51 e. m., Bloch och Almgren 10.10 e. m., Thunfors 10.50 e. m., Pettersson 11.2 e. m. och J. A. Andersson 11.5 e. m.

Till *Hallsberg*: Bruzelius och Östlund kl. 8.35 e. m., Lindström 9.8 e. m., Blomgren 9.41 e. m., Ljungberg 9.45 e. m., Appelqvist 10.36 e. m., Behrens 10.51 e. m., Johnson och Eklund 1.6 f. m. samt Löfgren 1.35 f. m.

Bloch, Ljungberg och Thunfors utgingo. Hr L. kände sig illamående. Han åkte, som bekant, en maskin af Sveatypen.

Till *Askersund*: Bruzelius och Östlund kl. 10.11 e. m., Lindström 10.55 e. m., Blomgren 11.14 e. m., Appelqvist 12.40 f. m. och Behrens 1.13 f. m.

Till *Skara* anlände Bruzelius och Östlund kl. 5.45 f. m., Lindström 7.23 f. m., Löfgren 11.30 f. m. och Behrens 11.40 f. m.

Till *Sollebrum* anlände Bruzelius och Östlund kl. 9.36 f. m., Lindström 11.37 och Blomgren 1.5 e. m.

Till *Elfängen* ankom Östlund kl. 11.14 f. m., Blomgren 3.42 e. m., Appelqvist 6.37 e. m.

Till *Agnesberg* anlände Östlund kl. 12.12 e. m., Blomgren 5.1 e. m.

*

Förste man blef hr P. A. Östlund, som inkom till Göteborg kl. 12.47 e. m. efter att ha tillryggalagt vägen på 27 t. 47 m. Han var i bästa kondition och for ett par hvarf rundt banan, innan han steg af sin trogne gångare.

Som andre man inkom Bruzelius kl. 1.37 e. m., tredje W. Lindström kl. 4.45 e. m., fjärde Blomgren 5.45 e. m., femte Appelqvist kl. 9.16 e. m.

Hr Östlund blef i den stora täflingsridten i fjol mellan Göteborg och Stockholm slagen af hrr Ljungberg och Bruzelius. Hr L. blef, som bekant, segrare och tillryggalade vägen på 25 t. 33 m. Ö. inkom då 19 min. efter L. och 13 efter B.

Som synes åtgingo i år 2 t. 15 m. mera än i fjol för förste pristagaren. Skillnaden tillskrifves starkt regn och motvind.

Östermalms Idrottsklubb hade sönd. den 3 d:s anordnat täflingar med följande resultat:

Velocipedridt 1,000 meter: 1:sta pris, silfvermedalj, hr G. Malmqvist 1 min. 36 ³/₅ sek., 2:dra pris, bronsmedalj, C. Jæger 1 min. 37 ⁴/₅ sek., 3:dje pris, silfverbägare, hr A. Johnson, 1 min. 40 ⁴/₅ sek.

Velocipedridt 1,609 meter: 1:sta pris, silfvermedalj, G. Malmqvist 2 min. 29 ¹/₅ sek., 2:dra pris, bronsmedalj, A. Johnson 2 min. 36 ⁹/₁₀ sek., 3:dje pris, silfverbägare, J. Johansson, 2 min. 39 ⁴/₅ sek.

Häcklöpning 110 meter: 1:sta pris, silfvermedalj, J. Damgren, 18 ²/₅ sek., 2:dra pris, bronsmedalj, K. Nilsson 18 ⁹/₁₀ sek., 3:dje pris, silfverbägare, E. Damgren 20 sek., 4:e pris, silfverbägare, G. Malmqvist 20 ¹/₅ sek.

Hastighetslöpning 150 meter: 1:sta pris, silfvermedalj, F. Edström 18 ²/₅ sek., 2:dra pris, bronsmedalj, J. Damgren 18 ⁴/₅ sek., 3:dje pris, silfverbägare, G. Blomqvist 18 ⁴/₅ sek.

Uthållighetslöpning 1,609 meter: 1:sta pris, silfvermedalj, J. F. Nyström 5 min. 13 sek., 2:dra pris, bronsmedalj, G. Blomqvist 5 min. 27 ¹/₅ sek., 3:dje pris, silfverbägare, F. Edström 5 min 34 sek.

Dessutom erhöi hr J. Damgren klubbens diplom för fem första pris.

Idrottsföreningen »Sleipner» höll sönd. den 3 d:s juniortäfling å velociped Södertelge—Stockholm med följ. resultat: 1:sta pris, bronsmedalj, K. Hellström, 1 tim. 14 min. 30 ¹/₅ sek.; andra pris, d:o, R. Wiggberg, 1

tim. 21 min. 25 $\frac{4}{5}$ sek.; som tredje man inkom A. Lindblad, 1 tim. 23 min. 38 sek. Täflingen försvårades af regn och blåst.

Med denna slopades föregående, den 26 juni å samma distans hållna juniortäfling.

Idrottsföreningen Kronan hade sönd. den 3 ds anordnat följande täflingar:

Höjdsprång: 1:a pris, silfvermedalj, I. Andersson, 1,43 m.; 2:a pris, bronsmedalj, E. Forsell, 1,40 m.

Längdsprång: 1:a pris, silfvermedalj, Arv. Jons-son, 4,92 m.; 2:a pris, bronsmedalj, I. Andersson, 4,71 m.

Spjutkastning: 1:a pris, silfvermedalj, W. Åkerstedt, (höger och vänster) 50,88; 2:a pris, bronsmedalj, Sixten Wirf, (höger och vänster) 50,80 m.

I skyttetäflingen om Göteborgspokalen hafva följande kända resultat uppnåtts: Göteborgs skytteförening 543 points, skytteföreningen Prieken (Göteborg) 475 points, Gefle frivilliga skarpskytteförening 462 points, Gefle skyttegille 513 points, Eskilstuna skarp-skytteförening 521 points samt skytteföreningen »Centrum» (Eskilstuna) 465 points.

RUDOLF ÖSTERBERG

Segelmakeri,

Tågverkshandel,

Rikstelefon 566.

Allm. telefon 20 05.

Lager af: Tågvirke, Segelduk, Flaggor, Block, Wierope, m. m. till utrustning af kuttrar och större fartyg.

Bernhard Öberg & Co

Velocipedaffär

UPSALA, SVARTBÄCKSG. 14

försälja:

~ FRAM, eget fabrikat ~

Crescent, Rambler, Columbus,

WIKLUNDS NORDSTJERNAN

Homer m. fl.

Lager af tröjor, strumpor, mössor m. m.

"Stoewers Greif"

den för sin hållbarhet och lätta gång kända och mycket omtyckta velocipeden säljes genom undertecknad.

Maskinerna tagas direkt från fabriken.

Då flere köpare requirera på en gång erhålles hög rabatt.

Betryggande garanti.

Arvid Törnblom,
Storgatan 24, 1 tr.

I. F. K.

Meddelande från Upsalakretsen. Den 4 sept. hålles omtäflan i st. f. velocipedtäflan den 30 maj, vid hvilken täfling de till 30 maj-täflan anmälda medlem-marne äga att deltaga.

— Tiden för simtäflan är ändrad från den 30—31 juli till 6—7 augusti.

I. F. K. VII, Halmstad, har under våren afhållit följande täflingar:

Maj 22. Femkamp: 1:sta pris, N. Dahlqvist, 2:dra pris, L. Thornqvist.

Juni 12. Höjdsprång: 1:sta pris, O. Andersson, 130 cm.; 2:dra pris, A. Frode, 128 cm.

Kulstötning: O. Andersson, 7,20 + 4,90 = 12,10 mtr.; 2:dra pris, A. Frode, 6,35 + 5,27 = 11,62 mtr.

Hastighetslöpning 100 mtr.: 1:sta pris, A. Frode, 13 $\frac{2}{5}$ sek.; 2:dra pris, L. Stafsén, 13 $\frac{2}{5}$ sek.

Uthållighetslöpning 1,500 mtr.: 1:sta pris, O. Zachad, 5 min. 33 sek.; 2:dra pris, L. Stafsen.

Sterling

Amerikas bästa och elegantaste

velociped

säljes i Upsala hos

A. F. & J. NYMAN

8 Svartbäcksgatan 8.

Sportpriser

såsom Dryckeskannor, Pokaler, Bägare, Dryckes-horn m. m. Bäst och billigast från

Juvelerare M. W. Rothoffs fabrik, Upsala.

— Sportmärken och Medaljer alla slag på beställningar. —